

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΔΕ

ΟΤΑΝ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΑΙΘΑ ΔΙΚΑΖΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ Η ΜΟΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΚΑΤΑΠΤΥΣΤΗ Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΑΚΕ ΣΥΝΕΚ ΠΕΚ ΣΤΟ ΔΣ ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΠΟΥ ΑΝΤΙ ΝΑ ΚΑΛΟΥΝ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΣΕ ΞΕΣΗΚΩΜΟ ΚΑΝΟΥΝ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

ΥΠΟΛΟΓΗ Η ΑΣΕ ΠΟΥ ΑΝΤΙ ΝΑ ΚΑΛΕΣΕΙ ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΚΑΤΑΨΗΦΙΖΕΙ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΥΝΑΙΝΩΝΤΑΣ ΣΕ ΣΤΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΜΕ “ΠΟΥ ΔΥΝΑΝΤΑΙ”

ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΣΣΩΝ ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΚΩΝΙΑ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΟΛΕΣ / ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/1/2026 ΣΤΗ 1μμ ΣΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΗ, ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ (ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ), ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΑΓΑΛΜΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ) ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Κατάπτυστη είναι η στάση αδειάσματος του κλάδου από τις πλειοψηφίες στα ΔΣ ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, μετά και τις σημαντικές κινητοποιήσεις στην Τρίπολη και σε όλες τις πόλεις, την Τετάρτη 21/1, για την υπεράσπιση των συναδελφισσών από την Λακωνία και του δικαιώματος στην απεργία.

Οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΔΕ, από τις 5/1/2026, πριν από την πρώτη ημερομηνία εκδίκασης των πειθαρχικών στις 16/1 κατέθεσαν την πρόταση στο ΔΣ της ΟΛΜΕ για απεργιακές συγκεντρώσεις σε όλη την Ελλάδα, στη λογική ότι η δίωξη του απεργιακού δικαιώματος δεν είναι υπόθεση μόνο του ΣΕΠΕ της Λακωνίας, ούτε μόνο κάποιων εκπροσώπων σωματείων στην Πελοπόννησο, (το ίδιο έκαναν σε όλες τις ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ) για να καταλήξει να βγει απόφαση στις 12/1 από την ΟΛΜΕ, 4 μόλις ημέρες πριν την 1^η εκδίκαση του πειθαρχικού η οποία αναβλήθηκε για τις 21/1.

Μετά και την δεύτερη αναβολή της εκδίκασης των πειθαρχικών, την Τετάρτη 21/1 για Παρασκευή 30/1, οι Παρεμβάσεις ΔΕ και ΠΕ σε ΟΛΜΕ και ΔΟΕ αντίστοιχα, κατέθεσαν πρόταση στα ΔΣ ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, να καλέσουν σε απεργιακές συγκεντρώσεις στην Τρίπολη και πανελλαδικά και να διαθέσουν λεωφορεία για την μεταφορά των συναδέλφων στην Τρίπολη, θεωρώντας ότι το αυτονόητο που έπρεπε να πράξουν άμεσα και χωρίς ολιγωρία οι ομοσπονδίες, θα ήταν, να κηρύξουν απεργία, την επόμενη ημέρα κιόλας, και να καλούν σε απεργιακές συγκεντρώσεις. (Το ΔΣ της ΔΟΕ έχει από το καταστατικό δικαίωμα να κηρύξει απεργία ενώ το ΔΣ της ΟΛΜΕ που έχει τον περιορισμό της κήρυξης απεργίας από ΓΣ προέδρων μπορούσε να κηρύξει 3ωρη στάση εργασίας και να καλέσει τις ΕΛΜΕ να βγάλουν συμπληρωματικές 3ωρες στάσεις εργασίας).

Ακολούθησε η χρήση του “δικαιώματος της εκκωφαντικής σιωπής” για μία ολόκληρη εβδομάδα, από ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ, ΠΕΚ και ΑΣΕ. Η αναμονή απόφασης της ΔΟΕ, που ανέμενε την απόφαση του ΣΕΠΕ “Πλήθων” της Λακωνίας, είναι εντελώς προσχηματική. **Οι αποφάσεις αφορούν στις διωκόμενες απεργούς και στο διακύβευμα της απεργίας. Η καθυστέρηση στις αποφάσεις από τον εργοδοτικό συνδικαλισμό, είναι σκόπιμα διαλυτικές. Για τον ταξικό συνδικαλισμό ακόμα και αν ένα σωματείο μόνο, σε μια συγκυρία, μπορεί με αποφάσεις του να υπερασπίσει, το δικαίωμα των δικαιωμάτων, στην απεργία θα πρέπει να το κάνει.**

Η “επιλεκτική αλαλία” στο ΔΣ της ΟΛΜΕ έσπασε την Τετάρτη 28/1, μόλις δύο ημέρες πριν τις 30/1, ψηφίζοντας ΔΑΚΕ ΣΥΝΕΚ, ΑΣΕ το προηγούμενο κείμενο, με στάση εργασίας για 11-2. Χαρακτηριστικός υπήρξε ο ρόλος της ΑΣΕ που προέτρεξε πριν καν τοποθετηθούν οι υπόλοιποι να δηλώσει ότι αν και διαφωνεί με την φράση, “για όσες ΕΛΜΕ δύνανται να παραστούν στην Τρίπολη”, θα υποχωρήσει προκειμένου να βγει απόφαση...

Στην ίδια γραμμή στην συντριπτική πλειοψηφία των ΔΣ ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ, η ΑΣΕ δεν έβρισκε λόγο να βγει όλος ο κλάδος στον δρόμο, κατά κανόνα καταψήφισε ή ψήφισε λευκό στις προτάσεις για συγκεντρώσεις στις πόλεις - ούτε καν στα μεγάλα αστικά κέντρα - προτιμώντας να αφήσει εκτός οποιασδήποτε κινηματικής συγκέντρωσης, συναδέλφους που δεν μπορούσαν να πάνε στην Τρίπολη επιλέγοντας να υπονομεύσουν εκ των πραγμάτων, αποφάσεις στις οποίες η ψήφος της ήταν καθοριστική.

Αντίθετα, η υποχωρητικότητα της ΑΣΕ που τοποθετήθηκε πρώτη στο ΔΣ της ΟΛΜΕ στις 28/1, με την οποία δηλώνει διάθεση να μην επιμείνει στην αφαίρεση της επίμαχης φράσης “για τις ΕΛΜΕ που δύνανται”, φαίνεται ότι εκδηλώνεται μόνο όταν είναι

να βγουν αποφάσεις που διασπούν αλλά όχι όταν συνολικοποιούν τον αγώνα. Στα ΔΣ των ΕΛΜΕ όπου οι πλειοψηφίες δεν υπάρχουν χωρίς την ΑΣΕ, καθόλου υποχωρητική δεν είναι προκειμένου να βγουν στάσεις εργασίας και συγκεντρώσεις παντού.

Επιπλέον αν αποτελεί κοινή διαπίστωση της ΑΣΕ με αυτή των Παρεμβάσεων, ότι οι ΣΥΝΕΚ, ΔΑΚΕ και ΠΕΚ θέλουν να βάλουν προσκόμματα στην καθολική συμμετοχή του κλάδου στην Τρίπολη, πώς αλήθεια θεωρεί ότι αντιπαρατίθεται ουσιαστικά στον κυβερνητικό συνδικαλισμό, ψηφίζοντας λευκό, ή καταψηφίζοντας, αγωνιστικές αποφάσεις, καθολικής σύγκρουσης - αναμέτρησης για ενιαία απάντηση του κλάδου από τις ΕΛΜΕ;

Η ΑΣΕ είναι υπόλογη που συντάσσεται με τη θέση του εργοδοτικού συνδικαλισμού, ότι το ζήτημα των πειθαρχικών πρέπει να απαντηθεί τοπικά, δεδομένου ότι η κυβέρνηση και το ΥΠΑΙΘΑ, δεν επέλεξαν τυχαία την εκδίκαση των πειθαρχικών ξεκινώντας από την Τρίπολη, προσπαθώντας να απομονώσουν και να περιορίσουν τις αντιδράσεις, αφού αν δεν υπάρξει ενιαία και καθολική απάντηση δεν δημιουργούνται όροι νίκης.

Ας μην κρύβεται η ΑΣΕ πίσω από το δάχτυλό της.

Αν η στάση της ΑΣΕ στα ΔΣ των ομοσπονδιών βρίσκεται σε πλήρη διάσταση με τις λογοκοπίες και τις διακηρύξεις της, περί «λαϊκών ξεσηκωμών», καθόλου δεν απαλλάσσονται οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΔΑΚΕ-ΣΥΝΕΚ-ΠΕΚ) από τις τεράστιες ευθύνες τους για την αδράνεια-αφωνία και τελικά υπονόμευση της ομοσπονδίας, αυτοί δηλαδή που ορκίζονται διαρκώς στην κοινή κατάκτηση των θέσεων του 20^{ου} συνεδρίου. Αυτοί που πάντα εισηγούνται την αδράνεια ή την αρχή της ελάχιστης διαμαρτυρίας επειδή... «ο κλάδος δεν μπορεί να σηκώσει» το οικονομικό τίμημα της απεργίας. Πρόκειται για την πάγια επωδό του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Αν και τα σχόλια θα μπορούσαν να περισσεύουν, ωστόσο, είναι πραγματικά αξιοσημείωτη η σύμπτωση-συνάντηση σε όλα τα κρίσιμα κεφαλαιώδη ζητήματα, της παράταξης των ΣΥΝΕΚ με αυτή της κυβερνητικής ΔΑΚΕ.

Για τις Παρεμβάσεις ΔΕ η δίωξη του, κατακτημένου με αίμα, δικαιώματος στην απεργία αφορά όλον τον κλάδο και όλους τους εργαζόμενους. Και η απεργιακή απάντηση ήταν και είναι η αυτονόητη υποχρέωση των Ομοσπονδιών ΟΛΜΕ και ΔΟΕ να την προκηρύξουν και να καλέσουν ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ σε μια συστράτευση για την υπεράσπισή της, για την δικαίωση όλων των συναδέλφων που διώκονται για συμμετοχή τους στην απεργία αποχή, που έχουν προκηρύξει πρωτοβάθμια σωματεία και η ΑΔΕΔΥ.

Στην κατεύθυνση αυτή είναι αναγκαίος συνεχής, παρατεταμένος, κλιμακούμενος, ανυποχώρητος απεργιακός αγώνας που έχουμε καταθέσει από την αρχή της χρονιάς, τόσο κλαδικός των εκπαιδευτικών, όσο και σε συντονισμό με άλλους κλάδους και εργατικά σωματεία, ο οποίος θα βγαίνει έξω από τα όρια της διαμαρτυρίας, για την ανατροπή αυτής της πολιτικής. Θεωρήσαμε ότι σε αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να ενταχθεί και η απάντηση του κλάδου για τα πρώτα πειθαρχικά των 3 συναδελφισσών από την Λακωνία για την απεργία αποχή.

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕΛΕΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΑΙ

ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ

30/1 ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΣΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΗ, ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΥ